

Ulmus laevis

wiąz szypułkowy

Synonim łaciński: *Ulmus effusa*

(C) fot. Elżbieta Tepper

To rodzimy gatunek drzewa o dostojnym, nieco mrocznym wyglądzie. Jest wiatropylny i jednopienny – kwiaty męskie i żeńskie tworzą się jednocześnie na tych samych osobnikach. W wieku dojrzałym drzewo może osiągnąć nawet 40 m wysokości. Korona gęsta, owalna, nieco nieregularna. Pień pokryty spękaną, szarobrązową korą jest u podstawy rozszerzony w charakterystyczną „stopkę”. W wyższych partiach pnia obserwuje się często bulwowe rozrosty tkanki i pęczki cienkich, ulistnionych odrostów. Obwód pnia zależny jest od wieku i historii życia rośliny. Za wiąz szypułkowy o najgrubszym pniu uważane jest drzewo rosnące w lesie w okolicach Nowej Soli. Jego obwód wynosi 638 cm przy wysokości 15 m. Liście eliptyczne, 6-12 cm długości, u nasady wyraźnie asymetryczne, z podwójnie piłkowanymi brzegami. Wierzch blaszek liściowych ciemnozielony, gładki, spód delikatnie szarozielono owłosiony. Unerwienie gęste, do 18 par nerwów, wyraźne. Owocem jest osadzony na długiej szypułce, spłaszczony, jednonasienny orzeszek otoczony szerokim, pergaminowym skrzydełkiem. Owoce zebrane są w pęczki. Wiąz szypułkowy wymaga gleb żyznych i wilgotnych. Toleruje gleby podmokłe, a nawet okresowe zalewanie. Mimo to – z uwagi na głęboki system korzeniowy – dobrze znosi suszę. Jest gatunkiem w pełni odpornym na mróz, cienioznośnym, można zatem posadzić go w miejscach zastłoniętych wysokimi budynkami. Gatunek dość odporny na holenderską chorobę wiązów (grafiozę).

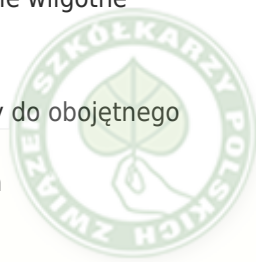
autorzy opisu tekstowego: Gospodarstwo Ogrodnicze Elżbieta i Janusz TEPPER Elżbieta Tepper

zasięg geograficzny Od Europy Środkowej, Południowo-Wschodniej i Wschodniej po Kaukaz.

grupa roślin liściaste

grupa użytkowa liściaste drzewa

forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	powyżej 20
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	purpurowofioletowe zielone
pora kwitnienia	marzec kwiecień
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne podłoże wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchniczna gliniasta
walory	odporność na zanieczyszczenia ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	ogrody przydomowe parki zadrzewienia krajobrazowe drzewo alejowe parkowe szpaler kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
strefa	5a

autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Ulmus laevis* w Polsce

BOJANOWSKI Michał Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych i Zalesieniowych